

ผู้ร้ายแห่งใหม่

สายพันธุ์

จอมมาร

ACT II รวมดาบเส้าจักรพรรดิ!

LIGHT NOVEL

แต่งเรื่อง
Shoutarou Mizuki
ภาพประกอบ
Souichi Itou
แปล
ปิณฑารุส

ผู้เรียน
เนื้อใหม่
สายพันธุ์

จอม
นักร
ACT 11

พลันจอมมารคนใหม่ก็ชูมือทั้งสองขึ้นฟ้า
พยายออกกว้างอย่างปลื้มปิติเป็นการตอบรับ

“นี่มัน.....ยอดเยี่ยมเลย

มองเห็น รู้ความทรงจำของทุกคน”

“แบบว่า.....ผมเองก็พูดไม่ถูกเหมือนกัน”

อาคุโตะซึกหน้าลงบนเส้นผมของเคนะพูดกระซิบที่ข้างหู

“อะ.....อ้อ”

LIGHT NOVEL

ในความดูแลของ DEXPRESS PUBLISHING

นักเรียนน้องใหม่ สายพันธุ์จอมมาร เล่ม 11 รวมดาวเหล่าจักรพรรดิ

ประพันธ์โดย Shoutarou Mizuki

ภาพประกอบโดย Souichi Itou

แปลโดย ปีกอิคารุส

ICHIBAN USHIRO NO DAI MAOH 11

© 2010 Shoutarou Mizuki Illustration by Souichi Itou

Originally published in Japan in 2010 by HOBBY JAPAN Co., Ltd.

Thai translation rights © 2014 Interactive Business Co., Ltd.

ISBN 978-616-3630-12-4

บรรณาธิการบริหาร กวิน ใจจันรัตนวานิชย์

กองบรรณาธิการ วรพงษ์ เวชสวรรค์

พิสูจน์อักษร วรวิญญู จตุรภัทร

กราฟิก เจษฎาพร ภาณุวิสิทธิ์แสง, พลชัย อธิปราชิ, ปรีดาวรรณ เอี่ยมจุรัมย์คง, อภิสิทธิ์ รสโธสง
ฝ่ายผลิต อุบล มั่งมี

จัดพิมพ์โดย บริษัท เดกซ์เพรส จำกัด

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2557

เพลทสีและขาตัด บริษัท ทวีวัฒนาการพิมพ์ จำกัด โทร. 02-7205014-8

พิมพ์ บริษัท ทวีวัฒนาการพิมพ์ จำกัด โทร. 02-7205014-8

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท สตรีม เอกซ์เพรส [เดกซ์] จำกัด

19 ส่วนสน 9 ถนนรามคำแหง 60 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

โทรศัพท์ 02-735-6830 โทรสาร 02-374-1609

โฮมเพจ : <http://shop.dexclub.com/>

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ.2558

โดย บริษัท เดกซ์เพรส จำกัด

หนังสือเล่มนี้ได้รับลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมายในการจัดทำ แปล และเรียบเรียงเป็นภาคภาษาไทย
และจัดพิมพ์จัดจำหน่ายแต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
เล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบหรือวิธีการใดๆ ด้วยกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์ การ
ถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาต

โศทาเคะ มิจิโอะ

.....
รองประธานสถานักเรียน
แปลงร่างเป็นฟุ้งค้างคาวได้
พูดลงท้ายด้วยคำว่า
“เคอะ”

อาร์นูล

.....
เลขาธิการสถานักเรียน
เป็นลิลลาคานตัวสูง
ปกติจะพูดแต่คำว่า
“ชีอ”

คามิยามะ คินนะ

.....
เหรียญกษัตริสถานักเรียน
แปลงร่างเป็นหมาป่าได้
พูดลงท้ายด้วยคำว่า
“แจ้ว”

คิตะ โยชิโอะ

.....
เป็นต้นเหตุที่ทำให้ชิโร
ฟื้นคืนชีพ แต่สนใจอาคุโตะ
จนหันมาช่วยเหลือใน
ภายหลัง ปัจจุบันสิงอยู่
ในโรงเรียน

เคย์สุ

.....
เด็กสาวลิลลาคานที่อยู่ใน
ห้วงมิติจำลองพร้อมกับชิโร
พอหมดหน้าที่ก็คอยติดสอย
ห้อยตามโยชิโอะ
ไปวันๆ

แนะนำตัวละคร

อิตโทริ จุนโกะ

.....
หัวหน้าห้องผู้ใส่ชื่อที่หลงรัก
อาคุโตะ ถูก “เปลวไฟไร้สี”
เผาพลาญจนตาย

เอโดะ ฟูจิโกะ

.....
ผู้ไข่มตรคำสายหมอยา
ผู้จงรักภักดีต่ออาคุโตะ
มุ่งมั่นเพื่อให้มนตร์ดำ
อันแท้จริงกลับคืนมา
อีกครั้ง

โฮ อาคุโตะ

.....
อยู่ใต้การควบคุมของเคนะ
แต่ต้องพัวพันกับสงคราม
ตามเคย ไกรธแคนต์ต่อ
“อานาง” ที่เขา
จุนโกะ

โซะ เคนะ

.....
พระจักรพรรดิองค์ปัจจุบัน
ของญี่ปุ่น เธอคือคนที่กุม
กฎแห่งโลกเอาไว้?
ตัวจริงคือใครกันแน่?

มิวะ ฮิโรชิ

.....
ตัวป่วนที่อ้างตนว่า
เป็นลูกน้องอาคุโตะ
อีกโฉมหน้าหนึ่งคือ
ผู้กล้าเบรฟ

โคโรเนะ

.....
คอยดูแลอาคุโตะ
แต่หลังเคนะขึ้นเป็น
จักรพรรดิก็กลายมาเป็น
สาวใช้คนสนิท มีนิสัย
ชอบแกล้งคน

ตัวอย่าง

สารบัญ

1 รวมนดาวเหล่าจักรพรรดิ!	21
2 ผู้กล้าที่แท้จริง	73
3 ความน่าสะพรึงกลัวจากฟากฟ้า	127
4 เปลวไฟไร้สี	169
บทส่งท้าย	227

เก้าอี้หนังที่วางอยู่ในห้องเป็นของมีอายุ ส่วนโต๊ะก็เป็นต้นไม้ขนาดมหึมาที่เติบโตใหญ่ตามวงปี นอกเหนือจากโต๊ะกับเก้าอี้ เครื่องเรือนที่เหลือก็มีแต่ภาพศิลปะนามธรรมที่แขวนอยู่บนกำแพงเท่านั้น

ในห้องกลางตัวเมืองที่มองเห็นพระราชวังจากทางหน้าต่าง เหล่าผู้ที่มารวมตัวกันล้วนมีแต่สมาชิกที่ดูพิลึกพิลั่น

หลายคนสวมสิ่งๆ ที่เหมือนกับหน้ากากเพื่อปิดบังใบหน้า แต่ดูจากเงากลับเห็นได้ชัดว่ามีแต่พวกตัวประหลาด อีกด้านหนึ่ง คนที่เหลือที่เปิดเผยใบหน้า ไม่ว่าคนไหนก็มีเค้าหน้าได้รูปชวนมอง รวากับเจาะจงรวบรวมมาเฉพาะคนที่หน้าตาดี

“การที่ฉันนึกของกึ่งหยกของเทพไฮโรถูกปลดออกเช่นนี้ ก็แปลว่าผู้สืบสายเลือดจักรพรรดิหลายคนที่จะจัดกระจายไปทั่วโลก ได้กลับมารวมตัวกัน ณ ราชาอาณาจักรแล้ว ถ้าเช่นนั้น.....”

ชายคนหนึ่งเปิดปากพูดขึ้น เขาเป็นผู้ชายหน้าตาดี ประเภทหนุ่มเจ้าสำอางที่ชวนให้เห็นแล้วหมั่นไส้ ชื่อของเขาชื่อ **คุราฮาชิ เคนโตะ** หนึ่งในสมาชิกของ CIMO8 เจ้าของมันสมองอันปราดเปรื่องกับความสามารถอันดับหนึ่ง โค้ดเนมคือ USD แม้เขาจะเป็นคนดังที่ร่ำกันว่ามียศถิปัญญาสูงสุดในมวลมนุษยชาติ แต่ในฐานะของสมาชิก CIMO8 แล้ว กลับเป็นบุคคลผู้เดียวที่ **‘ไม่ปกปิดตัวตน’**

“.....สำหรับพวกเราแล้ว ไม่ว่าคนคนนั้นจะเป็นคนแบบไหน ก็อยากให้ยอมร่วมมือกับจักรพรรดิองค์ปัจจุบันนะ”

เคนโตะหันมองเหล่าสมาชิกเพื่อขอเสียงสนับสนุน เห็นได้ชัดว่าเขาคือผู้มีสิทธิ์มีเสียงมากที่สุดในกลุ่ม ทว่ากลับมีเสียงไม่เห็นชอบกับคำพูดของเคนโตะ

“เจ้านี่ชอบพูดอะไรจากข้อสรุปอยู่เรื่อยเลยนะ เดิมทีรัฐบาลเองก็ไม่เคยมาข่มขู่เรื่องของจักรพรรดิอยู่แล้ว และอีกอย่าง CIMO8 ในตอนนี้ก็กลายเป็นศูนย์รวมของพวกที่ทำอะไรตามใจเข้าไปแล้วไม่ใช่ไร”

แม้จะมองไม่เห็นว่ามีใครคนไหนเปิดปากพูด แต่กลับได้ยินเสียงแจ่มชัด

เคนโตะไม่ส่อแววประหลาดใจ เขาเอ่ยตอบ

“ถึงจะเป็นการทำตามใจ แต่เราก็มารวมตัวกันเป็นหมู่คณะเพื่อเป้าหมายตั้งต้น และเป้าหมายตั้งต้นที่ว่านั้น ก็คือสิ่งที่ยามาโตะ โบอิจิโร่เฝ้าปรารถนา ซึ่งก็คือ.....”

เสียงที่ไม่รู้ว่าดังมาจากไหน ช่วยพูดเสริมประโยคของเคนโตะต่อ รวากับจะสื่อว่าตนเองก็เข้าใจดี

“.....ซึ่งก็คือการประนีประนอมกับตัวตนจากจักรวาลภายนอก
และในกรณีที่ไม่สำเร็จ ก็จะหมายถึงการต่อสู้ให้ชนะ”

เสียงนั้นพูดสำหรับความคิดเห็นของตนเพิ่มลงไป

“.....แต่การประนีประนอมน่าจะมีโอกาสสูงกว่าล้มล้าง”

“ก็อยากให้เป็นแบบนี้ล่ะ”

เคนโตะพูดเสียงเย็นชา ก้มมองปลายเท้าของตน

ที่ตรงนั้นมีสุนัขขนาดใหญ่ตัวหนึ่งนอนขดอยู่ เป็นพันธุ์ขนยาว
ตาห้อย หูพับ ขนลำตัวยาวปกคลุมร่างมิดจนแทบมองไม่เห็น หากไม่
ขยับตัวก็คงจะนึกว่าเป็นแค่ไม้ถูพื้นอันเชื่องวางอยู่

สุนัขตัวนั้นเงยหน้าขึ้นมองเคนโตะน้อยๆ ปากของมันเริ่ม
ขยับขมุขมิบ

“แต่ข้าคนนี้เป็นคนพูด จะบอกว่ามีโอกาสสูงก็คงจะกระไรอยู่”

ปากของสุนัขขนยาวขยับผสมผสานกับเสียงที่พูดออกมาจริงๆ

เคนโตะรับฟังเหมือนไม่ใช่เรื่องแปลก เขาส่ายหน้าพูดเป็นเชิง
เห็นใจสหายเก่าแก่

“ถึงนายจะเป็นพวกเขาคนหนึ่ง แต่มันก็ยังไม่น่าถนอกรอก”

“แต่ข้าไม่ใช่ตัวแทนของพวกเขาสักหน่อย”

เจ้าสุนัขพูดถึง ‘พวกเขา’ อย่างมีความนัย สุนัขตัวนี้มีไคต์เนม
ว่า ‘เดอะวัน’ เป็นสุนัขพูดได้ที่จัดว่าแปลกประหลาด ทว่าตัวตนที่แท้
จริงนั้น.....

“ในโลกนี้มีนายคนเดียวที่เป็นคนของ ‘พวกนั้น’ ยังจะมีหน้า
มาพูดว่าไม่ใช่ตัวแทนอีก”

เคนโตะพูดเสียงเย็นจนฟังเหมือนเป็นการเสียดสี

เดอะวันแยกเดี่ยวของสุนัขมีประเทศ

“จะคิดแบบนั้นก็ได้ แต่ยังไม่เข้าใจก็เป็นผู้ทรยศสำหรับพวกเขา”

บรรยากาศตึงเครียดปกคลุมระหว่างผู้พูดทั้งสอง

สิ่งที่ช่วยทำลายบรรยากาศนั้นลง ก็คือเสียงของสาวน้อยนาง
หนึ่ง

“เคนโตะกับวันนี้ละก็ เจอน้ำกันที่ไรเป็นแบบนี้ทุกที แล้ว
สรุปว่าพวกเราต้องทำยังไงถึงจะดีเนี่ย?”

สาวน้อยนางนั้นเอามือทาบแก้ม เอียงคอกน้อยๆ เพียงกริยา
แค่นั้น กลับให้กลิ่นอายที่งดงามเย้ายวนอย่างน่าประหลาด ทั้งเคนโตะ
และเดอะวันต่างก็ไหลตกหมดแรง

“เคย์ สรุปเลยนะ พวกเราต้องรวมตัวกันเป็นปีกแผ่น คอย
ปกป้องจักรพรรดิองค์ปัจจุบัน”

เคนโตะพูดดำหนิ

สาวน้อยที่มีนามว่า เคย์ เอามือแตะคางแล้วเหลือบตาขึ้นมอง

“อ้อ แต่ฉันว่า องค์จักรพรรดิจะเหมาะสมกับไฉ่นี่รีเปล่า ก็
ไม่ใช่เรื่องที่พวกเราจะต้องตัดสินใจ เจ้าจอมมารนั้นอยู่ฝ่ายจักรพรรดิ
ใช่ไหม? ถ้าฉันก็ต้องบอกว่า พวกเราเป็นศัตรูกับองค์จักรพรรดิอยู่ไม่ใช่
หรือ”

“แต่ผู้ที่ใช้กิ้งหยาของเทพไฮไรได้ก็มีแต่องค์จักรพรรดิ แล้ว
พลังซึ่งลึ้มตาตื่นขึ้นจากสิ่งนั้นก็จำเป็นสำหรับพวกเรา คงจะมีแต่พลัง
นั้นล่ะที่ไว้รับมือกับตัวตนจากจักรวาลภายนอกได้”

“งั้นองค์จักรพรรดิจะเป็นใครก็ได้ไม่ใช่หรือ ยังไงซะพวกเรา
ก็แค่จะใช้ประโยชน์จากพลังนั้นเองนี่?”

เคย์เอนหลังเข้ากับพนักเก้าอี้ เอมือกุมท้ายทอยแบบงอนๆ
“มันก็ใช้อยู่ องค์จักรพรรดิคือผู้ใช้พลัง ขอแค่เรามีพลังนั้นใน
ครอบครองก็พอ แต่ตรงนั้นแหละที่เป็นปัญหา พุดง่าย ๆ ว่าเราจำเป็นต้อง
ให้องค์จักรพรรดิเห็นพ้อง และยอมทำตามแนวทางของพวกเรา”

พอได้ฟังคำอธิบายของเคนโตะ เคย์ก็ทำหน้าเหมือนยังไม่
ค่อยเข้าใจ

“ไม่ไหวซะละมัง? จอมมารนั้นนะเธอจะยอมเชื่อฟัง?”

“เท่าที่ดูจากนิสัยของเขาแล้ว ไม่น่าจะมีปัญหาหรอก เขาไม่
ต้องการให้วิถีชีวิตของชาวราชอาณาจักรต้องพังทลายลง ซึ่งก็เข้ากับ
แนวทางของเราพอดี อาจจะฟังเหมือนการใช้ระบอบเป็นตัวประกัน แต่
สิ่งสำคัญก็คือการปกป้องระบบในปัจจุบันให้มั่งคั่ง?”

“นั่นแผนการที่จะให้ผมเป็นตัวแทนเขาก็ต้องพับไปนะสิ?”

เคย์เอนตัวพนักเก้าอี้ เอ่ยถามพลางแสร้งทำไปมา

“แผนนั้นมันอันตราย ถ้าเลียงได้ก็ควรเลียง เธอจะเป็นไฟตาย
ของพวกเรา หลังจากนั้นก็อยากให้ฟังคำสั่งฉันดี ๆ อย่าชี้ิ้วลงมือทำอะไร
ลงไป”

เคนโตะพูดด้วยวาทะที่ต่างไปจากปกติ ทางหนึ่งก็ฟังเหมือน
ว่าเขาเป็นห่วงเคย์อยู่ แต่อีกทางก็ฟังคล้ายกับมีลบลมคมในอะไรแฝง
อยู่ในคำพูด

ได้ยินเช่นนั้น เคย์ก็ดันตัวกลับมานั่งเก้าอี้ดีๆ

“รู้แล้ว เคนโตะว่ายังไงก็งั้น”

“อย่างที่ว่านั่นละ เคย์”

เคนโตะส่งยิ้มให้เคย์ เคย์ทำหน้าเหมือนกับนึกอะไรออก

“ฮะ จริงสิ นี่ๆ ในที่แบบนี้ ไม่ใช่ว่าพวกเราต้องเรียกชื่อกันด้วยโค้ดเนมหรอ? เรียกผมว่าเคย์ได้ไงกันล่ะ USD เดียวคนอื่นก็นึกว่าเรามีความสัมพันธ์เกินเลยกันพอดี ทั้งที่เรเป็นผู้ชายกันทั้งคู่”

เคย์พูดจบก็หัวเราะ

เคนโตะทำหน้าอึ้งพูดอะไรไม่ออก

“เธอเองต่างหากที่ไม่ยอมใช้โค้ดเนมก่อน เอสเปอร์”

“จริงอะ? ปกติผมว่าผมแยกแยะเรื่องส่วนตัวกับเรื่องงานแล้วนะ เนอะ เคนโตะ?”

เคย์ส่งสายตามีเลศนัยให้เคนโตะ

“เลิกเล่นได้แล้ว เดียวก็มีคนคิดว่าพวกเรามีความสัมพันธ์ที่ไม่ธรรมดากันพอดี”

พอเคนโตะส่ายหน้า เคย์ก็ทำตัวมีเลศนัยหนักเข้าไปอีก

“ก็ปล่อยให้คิดไปสิ แล้วก็นะ การสนิทสนมกับเพื่อนร่วมงานก็เป็นสิ่งสำคัญ อย่างเดี๋ยวเนี่ย ดูยังไงก็ทำท่าจะหักหลังกันชัดๆ ใช่มั้ย? แบบว่าไปตะล่อมตั้งแท่นจักรพรรดิรายอื่นให้เข้าพวก แล้วพอคนคนนั้นไปซิงกิงหยกของเทพไฮโรมาได้ ก็ใช้พลังนั้นซะ.....เนอะ?”

เคย์กวาดตามองเหล่าสมาชิก

เคนโตะกระแอมไอ ส่วนเดอวันก็หัวเราะเสียงดัง

“ฮ่าๆ! เจ้านี่สมแล้วกับโค้ดเนมเอสเปอร์ อย่างกับมีพลังจิตจริงๆ เลย น่าเสียดายนะเนี่ย”

แต่เคย์กลับส่ายยิ้มกลับ

“ก็ญาณพิเศษผมมันดีนี่นา ผมทำงานเพื่อเคนโตะ ไม่ว่าจะเป็นงานอะไรก็ไม่เกี่ยง นี่ ห้ามวันหักหลังเด็ดขาดเลยนา”

“ข้าไม่มีที่ไปอื่นนอกเหนือจากที่นี่แล้ว ก็ขอทำงานเพื่อไม่ให้
มนุษยชาติสูญสิ้นหน่อยละกัน”

“เลิกคุยเรื่องพรรคนั้นเถอะ.....”

เคนโตะขัดคอ

“.....ไม่ว่าจะทางไหน จากนั้นไปมนุษยชาติก็ต้องมุ่งหน้าเข้าสู่
ภัยที่ไม่เคยประสบมาก่อนอยู่แล้ว”

1. รวมดาวเหล่าจักรพรรดิ!

ความเห็น้อยล้าสลับเสด็จรื้อรอยบนใบหน้าของอัศวินเฒ่า
จากที่เดิมที่ก็มีรื้อรอยมากมายอยู่แล้ว

ชื่อของเขานั้นคือ ยูกิ โจจิ อัศวินองค์แรกที่อยู่มายาวนาน
ที่สุด

ในโลกที่ผู้คนต่างก็มีอายุยืนยาวเช่นนี้ เขาคือคนหนึ่งที่จัดว่า
เป็นโบราณวัตถุที่มีอายุยาวนานที่สุด

แต่ถึงจะอยู่มานานจนป็นนี้ ก็ยังมีวัยต้องมาเจอกับมนุษย์
ประเภทที่เขาไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อน

แถมคนคนนั้นยังเป็นองค์จักรพรรดิเสียด้วย

“ไหนๆ ก็สืบสายเลือดจักรพรรดิเหมือนกัน มาสนิทสนมกัน
ไว้ก็น่าจะดีเน่า พอตานข้าวด้วยกันเดี๋ยวก็สนิทกันไปเอง ใช่มั้ย มานั่ง
เรียงแถวทานข้าวพร้อมหน้ากัน ขยับตะเกียบเป็นจังหวะเดียวกัน หนึ่ง

สอง หนึ่งในสอง ทำให้ใจให้ว่างเปล่า พยายามสวดยเข้าปากไปเรื่อยๆ ได้เลย
ก็ลืมเรื่องแย่ๆ ไปจนหมดเองนั่นแหละ”

คนที่กำลังพูดเรื่องบ๊อบคอคแตก ซึ่งต่อให้เป็นความฝันก็ยัง
ถือว่าเพ้อเจ้อ ก็คือจักรพรรดิองค์ปัจจุบัน โซงะ เคนะ

“ฝ่าบาท”

ใจก็ไม่ออกอาการตื่นตระหนก หากแต่ร้องดำหนิดด้วยน้ำเสียง
เรียบๆ

“อะไรเหวอคะ ท่านดา?”

“ฝ่าบาทหมายถึงจะจัดงานดินเนอร์หรือขอรับ?”

“เปล่า ทานแต่ข้าวสวดยนะ ถ้าเป็นงานดินเนอร์ก็ต้องเป็น
อาหารทั้งคอร์ส หรือไม่ก็ยื่นทานกันใช่ไหม? แบบนั้นไม่ทำให้สนิทสนม
กันได้หรอก”

เคนะทำตาเป็นประกาย เข้มงวดเต็มรูปแบบ

ใจก็กระแอมไอน้ำ

“จะเลี้ยงรับรองแต่ข้าวสวดยนั้นหรือขอรับ? ให้ตัวแทนจักรพรรดิ
มานั่งเคียงข้าวญี่ปุ่น?”

“ใช่แล้วละ วิเศษไปเลยใช่ไหม!”

“ต้องขออภัย.....”

ใจที่ดีหน้าเข้มรวากับกำลังสอบสวนผู้ต้องหา

“.....แต่ข้าน้อยไม่คิดว่าการทานแต่ข้าวอย่างเดียว จะทำให้
สนิทสนมกันได้นะขอรับ เผลอๆ จะกลายเป็นต้นเหตุของสงคราม”

“อ้อ — ”

เคนะร้องเสียงตาย แต่แล้วก็ทูปมือ **ปึก** เหมือนนิกะไรออก

“จริงด้วย! ฉันให้ทุกคนมานอนเรียงกันเป็นแถว.....”

“ฝ่าบาท”

“อะไรหรือคะ ท่านดา?”

“ต้องขอภัยเป็นอย่างสูง ไม่ทราบว่าจะเข้าใจที่ข้าพเจ้าน้อยอธิบายไปหรือไม่ขอรับ?”

“อ้อ ไม่มีปัญหา พอนึกของกิงหยกของเทพไฮโรถูกปลดออก เหล่าผู้สืบเชื้อสายจักรพรรดิก็จะมารวมตัวกันไหม? แล้วกิงหยกของเทพไฮโรเนี่ย ก็คือกฎแฉเพื่อปลดผนึกอำนาจอันยิ่งใหญ่อะไรบางอย่าง ต้องระวังเอาไว้.....”

เคนะอธิบายอย่างย่อๆ ดูท่าว่าเจ้าตัวยังจะไม่เข้าใจประเด็นของมันดี แต่เอาเถอะ ใจใจเองก็ใช่ว่าจะรู้เรื่องกิงหยกของเทพไฮโรอะไรมากมายนัก

“ตำนานกล่าวไว้ว่าเช่นนี้ขอรับ กิงหยกของเทพไฮโรจะเลือกเฟ้นจักรพรรดิที่แท้จริง และจักรพรรดิที่แท้จริงจะทำให้ ‘อำนาจไร้ลักษณะ’ กลับฟื้นคืน เพื่อคอยชี้นำผู้คน.....”

สิ่งที่โลจิสต์เล่าออกมา คือตำนานซึ่งเล่าขานกันในราชอาณาจักรตามปกติแล้ว ตำนานคือสิ่งที่ถือกำเนิดขึ้นอย่างไม่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในสังคม แต่ในราชอาณาจักรถือว่าไม่ใช่ในประเทศนี้ แม้จะเป็นโลกก่อนอารยธรรมเวทมนตร์ ก็ได้มีการศึกษาด้านประวัติศาสตร์มานานเกินกว่าพันปีแล้ว จึงควรจะต้องคิดว่าตำนานไม่ใช่สิ่งมั่วๆ หากแต่เป็นมูลเหตุของข้อมูลที่ถูกปิดเร้นด้วยเหตุผลบางประการในครั้งอดีต และมูลเหตุนั้นก็ถูกเล่าขานต่อๆ กันมาจนกลายเป็นตำนานไปนั่นเอง

“อำนาจไร้ลักษณะ มันคืออะไรหรือ?”

“หมายถึงพลังที่ไร้ขอบเขตน่ะขอรับ ผู้คนต่างก็ตีความว่า มันคืออำนาจที่ยังไม่ได้ถูกกำหนดว่าจะนำไปใช้ในทางใด”

โจจิอธิบาย

“ไม่รู้ว่าเป็นอะไรก็ไม่เห็นจะเป็นปัญหา? ปัญหาที่สำคัญกว่า ก็คือเรื่องที่ผู้สืบสายเลือดจักรพรรดิหลายคนจะปรากฏตัวขึ้น ใช่มั้ย.....?”

เคนะถามอย่างสงสัย

โจจิพยักหน้า แล้วแสดงภาพแผนที่บนหน้าจอมาน่า ใจกลางราชอาณาจักรที่เป็นหมู่เกาะ กับแผ่นดินฝั่งทวีปที่เป็นดินแดนทอดยาว ถูกย้อมไปด้วยสีแดง โจจิชี้นิ้วไปทางตอนใต้ของดินแดนนั้น พร้อมกับเริ่มอธิบายด้วยน้ำเสียงเคร่งเครียด

“ผู้ที่สืบสายเลือดของจักรพรรดินั้น หากตัดกรณีของฝ่าบาท ออกไป ก็คือเหล่าผู้ที่เคยพ่ายแพ้ในสงครามชิงอำนาจเมื่อครั้งอดีต พูดได้ว่าคนพวกนั้นอาจจะมาพร้อมกับความคิดเคียดแค้นบางประการ ยกตัวอย่างเช่นอาณาจักรนี้ ว่ากันว่าผู้สืบสายเลือดอยู่ แต่กลับมี ปัญหาใหญ่ที่เป็นเหตุให้ต้องปิดกั้นอาณาจักรเอาไว้.....”

ระหว่างที่โจจียังพูดไม่จบ อัครวิณรงค์รักษ์หนุ่มนายหนึ่งก็วิ่ง ลนลานเข้ามาในห้อง

“เกิดเหตุผิดปกติในวิทยาลัยเวทมนตร์คอนสแตน.....!”

“นี่อยู่ต่อหน้าฝ่าบาทนะ มีอะไรถึงต้องวิ่งพรวดพราดเข้ามา แบบนี้.....”

พอถูกโจจิตำหนึ่ อัครวิณรงค์รักษ์หนุ่มก็จัดระเบียบตนเอง

“ต้องขออภัยที่เสียมารยาทครับ เกิดเหตุฉุดฉีกในวิทยาลัย
เวทมนตร์คอนสแตน ตัวโรงเรียน.....”

องค์กรกษัตริย์หนุ่มพูดถึงตรงนั้นก็หยุดปาก

“มีอะไร พูดจาต่างๆ คาๆ แบบนั้นเสียมารยาทนะ ถึงฝ่าบาท
จะพระทัยดีก็เถอะ แต่ระเบียบมันจะหย่อนยานเกินไปหน่อยแล้ว”

โจจิทำท่าจะเริ่มเทศนา แต่องค์กรกษัตริย์หนุ่มกลับส่ายหน้าปฏิเสธ

“ขออภัยที่เสียมารยาทครับ หัวหนากอง คือว่า.....”

“อะไร? ยังต้องให้พูดซ้ำอีกกี่หน.....!”

“เปล่า คือว่า.....”

อัศวินหนุ่มชี้นิ้วอย่างเกรงๆ ไปทางด้านหลังของโจจิซึ่งกำลัง
ไม่พอใจอยู่

“คือว่า ฝ่าบาทหนีไปอีกแล้วนะครับ”

“ว่าไงนะ?”

ทันทีที่โจจิหันกลับไปมองก็พบว่าบนพื้นมีเสื้อผ้าที่เคนะสวม
ใส่อยู่เมื่อสักครู่ร่วงกองอยู่ แม้แต่ชุดชั้นในก็ไม่เว้น

“ทำงานเป็นอัศวินองค์กรกษัตริย์มาร้อยกับอีกหลายสิบปี..... ไม่
เคยต้องมาเห็นบ่อยกับฝ่าบาทองค์ไหนเท่าองค์นี้มาก่อน.....”

โจจิทำให้สะอึกสะอื้น อัศวินหนุ่มทำท่ายกไหล่เหิงๆ ก่อนจะ
เริ่มรายงานต่อ

“วิทยาลัยเวทมนตร์คอนสแตนกำลังถูกโจมตี โดยกลุ่มพืชที่
เจริญเติบโตขึ้นอย่างปุปปัปครับ เกรงว่าจะเวทมนตร์ของเทพออฟ
อำนาจแข็งแกร่งขนาดนั้น ต้องควบคุมมานำโดยผู้ใช้วิชาจำนวนมาก
จึงคาดว่าจะเป็นการบุกโจมตีครั้งใหญ่ล่ะครับ.....”

พอได้ฟังคำรายงาน โจจิกก็สะดุ้งงายหน้าขึ้น

“ถ้าเช่นนั้นก็ต้องเป็นฝีมือของพวกดินแดนที่พุดถึงเมื่อกี้แน่ๆ
ขอรับ.....!”

พุดจบก็หันหน้าไปยังจุดที่เคนะเคยอยู่ แต่พอนึกได้ว่าปฏิกิริยาตอบสนองของตนเป็นเพียงเรื่องงี่เง่า โจจิกก็หันกลับไปทางอัศวิน
องครักษ์หนุ่ม

“ไม่มีอะไร..... นั่นสิ รับผิดชอบไปยังโรงเรียน นี่จะต้องเป็นการ
รุกรานของ **เผ่ามาโร** แน่!”

พวกนักเรียนถูกไล่ต้อนไปยังสนามของ ‘วิทยาลัยเวทมนตร์
คอนสแตน’ไม่สิ ที่ถูกต้องคือรอบนอกของสนามซึ่งอยู่ห่างออกไป
ทั้งอาจารย์และนักเรียนที่หมดหนทางหนีต่างก็ยืนรวมกันอยู่บนเนิน
เตี้ยๆ ที่เคยเป็นฐานบัญชาการรบของฝั่งราชอาณาจักร เมื่อครั้งที่เคย
เปิดสงครามกับจอมมารในโรงเรียนแห่งนี้

“นี่ต้องเป็นเขตมนตร์ของเทพแอฟแน่ๆ แค่นี้ก็รู้แล้วละนะ”

คนที่ปั่นฟืมฟ้าออกมาก็คืออาจารย์ **ไทรอิ มิตสึโกะ**

“ถ้าเป็นเวทมนตร์เร่งการเจริญเติบโตของพืชพันธุ์ ก็คงไม่ผิด
หรอกค่ะ.....”

ข้างๆ อาจารย์ก็คือ คิตะ โยชิเอะ สาวน้อยผู้หมกตัวอยู่ใน
ห้องใต้ดินของโรงเรียน เพื่อทำการทดลองตามใจชอบ พอโยชิเอะพุด
จบ ก็ใช้มือเลื่อนแว่นก๊อกเกล็ดตึงฟังกั้นวิเคราะห์ที่สวมทับดวงตาอยู่
ขึ้น แล้วใช้หลังมือขยี้ตา

“แต่เล่นซะอลังการขนาดนั้น ไม่อยากจะนึกเลยว่าต้องเผาผลาญพลังงานไปมากแค่ไหน.....”

สูญปลายสายตาของพวกโยชิเอะ ก็คืออาคารเรียนที่ถูกปกคลุมไปด้วยสีเขียว ไม่สิ บรรยายแบบนั้นคงจะไม่ถูกต้องนัก เพราะตัวตึกเรียนจมอยู่กลางป่าดงดิบโดยสมบูรณ์ ต้นไม้สูงๆ ขึ้นเบียดล้อมตัวอาคาร กิ่งก้านและเถาวัลย์งอกทะลักออกจากหน้าต่างทุกบาน ดูราวกับโบราณสถานกลางเมืองที่ถูกทิ้งร้างไว้หลายศตวรรษ

เทพแอฟนั้น สำหรับเหล่าสาวกแล้ว คือเทพที่ช่วยเกื้อหนุนเรื่องการเกษตรและชลประทาน ที่เห็นอยู่ก็คือเวทมนตร์เร่งการเจริญเติบโตของพืชพันธุ์ ที่เหล่าสาวกใช้ในการเพิ่มผลผลิตกันนั่นเอง ต้นพืชที่ถูกปรับปรุงโดยการอัดฉีดมาน้ำเข้าไป จะคุดน้ำกับแร่ธาตุในพื้นดิน แล้วเจริญเติบโตด้วยอัตราเร่งที่มากกว่าปกติหลายเท่าตัว

แต่ยิ่งเติบโตเร็วและกินพื้นที่กว้างมากเท่าใด การควบคุมมาน้ำก็จะย่อมยากตามไปเท่านั้น แถมสัดส่วนที่เห็นอยู่ยังยิ่งใหญ่เกินจะบรรยาย ดังนั้นแทนที่จะใช้คำว่ายาก ควรพูดว่าเป็นระดับที่มนุษย์ธรรมดาไม่มีทางทำได้น่าจะถูกต้องกว่า

“ท่าทางจะเป็นฝีมือของคนกลุ่มใหญ่จริงๆ มั้ง.....? แต่ไม่พบร่องรอยของการลอบเข้ามาเลยนี่นา”

อาจารย์มิตสึโกะกอดอกพูด

“ถ้าจะเป็นฝีมือของคนคนเดียว ก็ต้องเป็นพลังระดับจอมมารเลยทีเดียว”

โยชิเอะพูดจบก็หันมองไปทาง ไช อาคุโตะ ที่ยืนอยู่ใกล้ๆ

อาคุโตะสังเกตเห็นก็ยกไหล่ตอบ

“แะเลยแะะ ขออยู่สงบๆ หน่อยก็ไม่ได้”

สายตาของนักเรียนคนอื่นๆ เองต่างก็พากันพุ่งเข้ามายัง
อาคุโตะ

จะว่าสมควรก็สมควร เพราะปัญหาเกินกว่าครั้งที่เกิดขึ้นกับ
โรงเรียนแห่งนี้ ล้วนมีสาเหตุมาจากอาคุโตะทั้งสิ้น โดยเฉพาะกรณีของ
คราวนี้ที่ดูจะพิสดารพันลึกกว่าครั้งไหนๆ ถึงขนาดทำให้โรงเรียนกลายเป็น
ป่าดงดิบได้ภายในคืนเดียว

แม้อาคุโตะจะยังไม่เข้าใจสถานการณ์ แต่เขาก็แอบสงสัย
อยู่ลึกๆ ว่านี่ต้องมีความเกี่ยวข้องกับตนเอง ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ไม่สิ
ไม่ต้องสงสัยหรอก เขามั่นใจไปแล้วมากกว่าครึ่ง แอบถอดใจไปแล้ว
ด้วย อีกอย่างคือ ถ้าลองได้เคยชินกับเรื่องวุ่นวายทำนองนี้แล้ว แทนที่
จะปฏิเสธไปว่าไม่ใช่เรื่องของเข แล้วต้องมานั่งซึมที่หลัง ผู้เสนอหน้า
เข้าไปเอี่ยวจริงๆ ยังจะสบายใจไร้กังวลเสียกว่า

“เอาเป็นว่าผมจะลองไปตรวจสอบดูละกันครับ ในนั้นน่า
จะอันตราย”

ถ้าเป็นคนปกติทั่วไปคงจะลังเล แต่อาคุโตะกลับออกเดิน
เฉิบๆ ไปทางอาคารเรียนอย่างกับจะไปเดินเล่น

“ขนาดเป็นเรื่องผิดวิสัยแบบนี้ แต่ก็ไม่รักตัวกลัวตายเลย
สักนิด ช่างพึงพาได้จริงๆ นะคะ.....”

เอโดะ ฟุจิโกะ พุดพลางมองแผ่นหลังของอาคุโตะอย่างเคลิบ-
เคลิ้ม ถึงจะบอกว่าคลังคลังอาคุโตะเป็นการส่วนตัวก็เถอะ แต่แบบนี้
มันก็ปลื้มกันไปจน อัดไตร จุนโกะ ที่อยู่ข้างๆ ยังอดทำหน้าเจ๋อๆ
แล้วพุดแหวไม่ได้

หมวดนิยายแปล
แฟนตาซี - ไลท์โนเวล

9 786163 630124

ISBN 978-616-3630-12-4

ICHIBAN USHIRO NO DAI MAOH 11

© 2010 Shoutarou Mizuki Illustration by Souichi Itou

Originally published in Japan in 2010 by HOBBY JAPAN Co.,Ltd

Hobby
JAPAN

DEXPRESS
PUBLISHING

ราคา 149 บาท

หลังจากเดนขึ้นครองราชย์ในฐานะจักรพรรดิ
ความจริงอันน่าสะพรึงกลัวก็เปิดเผยอย่างต่อเนื่อง
ราชอาณาจักรคืออะไร? โลกคืออะไร? อำนาจลับ
ที่มีแต่จักรพรรดิเท่านั้นที่ใช้ได้คืออะไร? ยิ่งไปกว่า
นั้น จู้า ก็มีสาวน้อยชาวป่า กับ เจ้าชายแห่งเมืองใต้
บาดาล ที่อ้างตนว่ามีสิทธิ์ในตำแหน่งจักรพรรดิ
ปรากฏตัวขึ้น มีหน้าม้า CIMO8 ยังเริ่มดำเนิน
แผนการร้ายของแต่ละคนอย่างลับๆ อีกด้วย เมื่อ
ราชอาณาจักรตกอยู่ในอันตรายอันใหญ่หลวง
อาคุโตะจึงได้ปลดปล่อยพลังนั้นอีกครั้ง

 LIGHT NOVEL

ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก HOBBY JAPAN